Хелоуин – желан или отхвърлян?

„Кой каза, че на 31 октомври трябва да се плашим – от чудовища, вампири, вещици...?“

В края на октомври тиквите „се усмихват“, костюмите излизат от гардеробите, а по училищните коридори вече се чуват планове за „най-страшното парти“. Хелоуин е навсякъде! Но зад забавлението стои история, която малко хора познават.

Първоначално празникът идва от древните келтски традиции и се нарича „Samhain“. Той бележи края на реколтата и началото на зимата – времето, когато, според вярванията, границата между живи и мъртви се размива. Хората палели огньове и носели маски, за да прогонят злите духове. По-късно католическата църква превръща празника в „All Hallows' Eve“ – вечерта преди Деня на всички светии, оттам идва и съвременното име Hallowеen.

Днес Хелоуин е преди всичко комерсиален празник – виждаме го по филмите, в социалните мрежи и в магазините. Малки и големи се маскират, избират тикви и се състезават за най-страшната снимка. В реалния живот много младежи се забавляват с приятели, а други организират „страшни“ партита.

Реакциите обаче са разделени: едни го приемат като забавен и модерен празник – начин да се отпуснат и да бъдат част от световната култура. Други го отхвърлят като чужд, комерсиален и несъвместим с българските традиции, особено защото идва от католическа среда и не е част от източноправославния ни календар. Това разделение идва именно от културните и религиозните различия: Хелоуин е забавен за тези, които го виждат като светски празник, но провокира скептицизъм у тези, които ценят родните обичаи и история.

А ето и една идея, която може да го направи по-български и оригинален: вместо децата да се маскират като вампири и вещици, защо да не се облекат като български народни будители? Представете си улиците на 31 октомври, изпълнени с Левски, Ботев и Райна Княгиня – вместо призраци и вещици. Така Хелоуин може да се съчетае с Деня на народните будители – празник на знанието, смелостта и българската история.

Да не се разделяме, а да бъдем единни! Няма нужда да спорим кой празник е „правилен“. Важното е да празнуваме с уважение – и към световните традиции, и към българските корени.

М. Сейков, 12. б клас

Доброволци с големи сърца в помощ на четириногите приятели

Ученици от СУ „Бачо Киро“ посещават Общинския приют за бездомни кучета в гр. Павликени и помагат като доброволци там. В приюта се полагат ежедневни грижи за изоставени и пострадали животни – те получават храна, медицинска помощ и, най-вече, човешка топлина.

Основната цел на приюта е хуманното справяне с проблема с бездомните кучета чрез кастрация и връщане на животните по местата на залавяне, както и осигуряване на безопасен дом за всяко приемано животно.

Всеки, който обича животните, може да стане част от тази кауза! Приютът приема доброволци в делнични дни от 9:00 до 11:00 ч., в събота и неделя от 10:00 до 12:00 ч.

Доброволческите дейности включват разхождане, сресване, социализиране на животните, участие в кампании.

За сигнали относно бездомни животни можете да се обадите на телефони: 0888865601 и 080080404.

Доброволческият труд е безценен, защото всяко погалване, всяка усмивка и всеки час, посветен на четириногите приятели, прави света им по-добър.

А както казват хората от приюта: „Когато помагаш на животно, ти всъщност помагаш на човечността.“

Вирджиния Милонова, 8. б клас

Сканирайте QR кода и вижте електронния вариант на училищния вестник.

Колонка на редактора

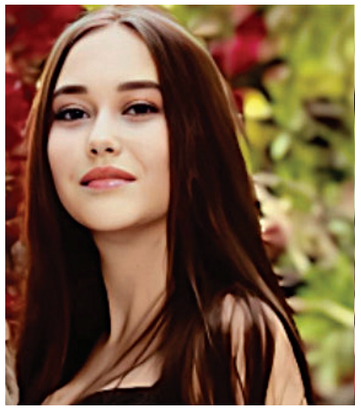

Учителите – хората, които променят съдби

Една популярна мисъл гласи, че учителите променят съдби. И наистина – професията учител избира човека и го преобразява. Пътят е труден, отговорен и понякога изтощителен, но същевременно изпълнен със смисъл, любов и благодарност.

Учителят е факлоносец и будител, но и малко герой. Геройство е, че цяло едно поколение учители остана вярно на своето призвание – не пусна детската ръка дори в годините, когато професията беше бедна и непрестижна. Геройство е и днес – да работиш с трудни деца, с тревожни родители и въпреки всичко да възпитаваш доброта, справедливост и човечност в едно общество на изгубени ценности.

Да, учителите променят съдби – въпреки всичко! И тяхната истинска награда са успехите и признателността на порасналите ученици. Усмивките, които стоплят. Сълзите, които трогват. Това е най-ценната отплата.

Учителите са тези, които променят съдби и пишат новата история.

Благословени да са! Честит празник!

Вяра Александрова, 10.б клас

Да си будител днес

С настъпването на 1 ноември отдаваме почит на будителите - ден за поклон пред хората, посветили живота си на българската духовност, език и култура. Будителите не са само учители или духовници (просветители), те са съвестта на българската нация, бранители на духовното и културното наследство на България, които връщат изгубеното през вековете – най-вече съзнанието на народа.

Но що е будител и има ли го днес? Будител е онзи, който пробужда мисълта, насърчава любовта към културата и традициите и най-вече отваря очите на хората за знание. Днес будителството не е само историческо понятие – то живее във всички, които се стремят към отстояване на моралните ценности, във всеки, който с делата си вдъхновява и подтиква към осъзнатост.

Да си будител днес е дело на ума и сърцето.Това е да действаш с внимание и прозорливост, да живееш с любов към народа си, мислите и стремежите ти да бъдат винаги насочени към общото благо. Делото на будителите остава живо и днес, защото всеки от нас може да бъде светлината, която събужда дълбоката връзка с корените. Именно тя ни свързва с миналото и ни дава надежда за бъдещето.

Анджелина Матева, 10. б клас
Цветина Дамянова, 10. б клас

Будителите в нашите сърца

Малките сърца на първокласниците от СУ „Бачо Киро” забиха в един ритъм с великите дела на народните будители. С интерес и вълнение те разбраха кои са хората, които са дали всичко за родината ни, и какво са направили, за да ни има днес. Но урокът не свърши дотук. Децата се запознаха и със съвременните будители – онези, които с добрините си продължават да вдъхновяват и да ни показват пътя. И най-трогателното беше, че самите те осъзнаха, че всеки от нас може да бъде малък будител. С усмивка, с помощ, с подадена ръка. Защото будител е живият пример, който следваме. Будител е добротата, която носим в себе си. И днес, в очите на първокласниците, виждаме, че пламъкът на будителството гори ярко и ще продължава да свети в бъдещето.

Йована Коцева, 9. б клас
Стефани Йорданова , 9. б клас

СБЪДНАТИ МЕЧТИ

Днес познаваме Иво Добрев като един уважаван и успешен научен изследовател, Доктор по машинно инженерство на Worcester Polytechnic Institute (WPI), Масачузетс, САЩ, част от изследователския екип по биомеханика на слуха към Университета в Цюрих, Швейцария и нагледен пример за това какво е възможно с достатъчно постоянство, усилия... и любопитство.

За някои от нас той е и приятел с голямо сърце - чрез стипендията на негово име, която от 2023 година оказва финансова подкрепа на ученици, изявили желание да се развиват и усъвършенстват чрез семинари, лагери, курсове и др.

Но неговата историята не започва оттук, някога той е бил един най-обикновен ученик в нашето училище...

– Какъв ученик бяхте?

Със сигурност не бях пълен отличник, но ми се отдаваха математиката и физиката (и докато бях в „Бачо Киро“ – и химията), и обръщах достатъчно внимание на другите предмети, за да не изоставам. Предполагам, че тези предмети ми се отдаваха, защото бях любопитен по тези теми и ми беше интересно да виждам връзката между нещата от училище и реалния свят. Но на това ниво на познание (и възраст) е много трудно да се осмисли тази връзка. И разбира се, имаше и много игра след училище – тъй като сме в сравнително малък град, играта по улиците – и понякога по полетата извън града – си беше основното хоби на всички деца в моята възраст, преди навлизането на интернет, мобилните телефони, Netflix, YouTube и така нататък. Споменавам това, защото вярвам, че играта навън повлия голяма част от израстването ми в тези години – и като дете, и като ученик. Защото и в училище, и в играта си развивах любопитството.

– Имате ли любим спомен от гимназията?

Помня един конкретен момент, когато бях сам в стаята, където карахме физика (кабинета по физика), след часовете, и по някаква причина няколко от шкафовете с оборудване и материали не бяха заключени. Изкарах всеки един уред, който успявах да намеря, един по един, и се мъчех да разбера какво правят. Сигурно съм се отнесъл за няколко часа, без никаква представа за времето.

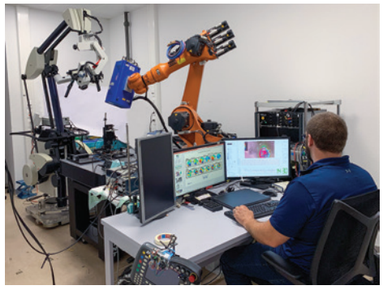

- Как бихте описали професията си с три думи?

Измерване, разбиране, обясняване.

– Как бихте дефинирали думата „будител“? Можете ли да дадете личен пример за такъв човек?

Будителите са рядко срещан, но изключително ценен тип хора. Те имат способността да събуждат не само интереса, но и духа на другите – да им помагат да си припомнят кои са, какво наистина ценят и към какво искат да се стремят. Будителят не просто предава знание, а пази живо усещането за смисъл, за истина, за връзка между хората, насърчавайки любопитството и стремежа към развитие – лично и като общество. В този смисъл, будителят е човек, който поддържа пламъка на знанието и духа, дори когато около него светът изглежда уморен или безразличен – както често се усеща в България.Лично за мен будител е всеки, който ме е карал да се замисля по-дълбоко, да не се примирявам с повърхностното, да търся смисъла в това, което правя. Това са били учители, колеги, приятели или дори хора, които съм срещнал само веднъж– но чийто пример е оставил следа.

Продължение на интервюто в следващия брой

Моника Букова, 12.б клас

Моят учител – моят будител

Понякога, съвсем неочаквано, в живота ти се появява човек, който те пробужда. Показва ти света и събужда мечтите ти. И тогава откриваш чудесата, които се крият във всяка дума, във всяка мисъл, във всеки поглед към небето.

Моят учител е такъв човек.

Когато влезе в класната стая, сякаш с него влиза светлина. Не онази от лампите, а онази, която кара очите на децата да блестят. Той ни говори – той ни кара да чувстваме. Да вярваме, че знанието не е куп страници, а врата към магията на света.

Понякога, когато разказва история, гласът му звучи като шепот на стари времена. А когато обяснява нещо трудно, думите му са като топъл вятър – нежно издухват страха и несигурността.

В такива мигове си мисля, че будителите не са само част от миналото. Те и днес са сред нас. Вече не носят перо и мастило, а усмивка и подкрепа за всеки ученик.

Моят учител ми показа, че най-важното знание не е написано в учебниците.То е в това да бъдеш човек. Да не се страхуваш да питаш. Да не се отказваш, когато е трудно. Да вярваш, че всяко утро е нова страница, която можеш да изпишеш с мечтите си.

И когато дойде Денят на народните будители, аз не си спомням само имената от учебниците. Спомням си него – човека, който ме научи да се събуждам с вяра, че мога да бъда по-добра.

Защото будителят не буди само ума – той събужда сърцето.

А моят учител го направи с любов.

Кристина Данаилова, 9. б клас

Будителите сред нас

Будителите сред нас са личности от най-различни сфери и направления, които ни мотивират според нашите интереси. Тези хора успяват да ни въздействат чрез думи, знания, дела и поведение. Всеки от нас има в живота си поне един будител, тъй като това може да бъде родител, приятел, треньор, учител и т.н. – човек, който ни окуражава и поддържа нашето желание за напредък.

Задачата да пробуждаш другите не е никак лесна и дори понякога отнема повече време от очакваното. Поради това често и самият будител има нужда от своя източник на сила!

Затова е важно да си припомняме навреме, че всеки един от нас носи в себе си енергия и духовна сила, способни да ентусиазират околните, да разгърнат техния талант и възможности, да помагат, когато сме загубили надежда, и да ни отварят врати, когато не знаем къде е скрит ключът.

Моника Василева, 12. б клас

Пробуждане

Когато робство тежко владееше земята,
будителите будни запалиха душата.
Със слово, вяра, светлина,
събудиха народа от сън и тъмнина.

Те ни оставиха сила и чест,
да помним България, тук и днес!

Паисий пръв запали искри,
написа история, да ни отвори очи.
Кирил и Методий,дариха букви столетни,
без тях не бихме били просветни.

Ботев и Левски със сърца горещи,
бориха се за свобода и мечти честни.
Неофит, Берон, със знания богати,
отвориха врати чудновати.

И ние, децата на новия век,
носим пламъка им човек до човек.
Щом словото свети и народът расте,
будителите живеят във всяко дете.

Цветомира Петкова, 9.б клас

Българи, будители народни!
Училища създадохте за нас!
Дело на народа посветихте!
История богата ни дарихте!
Творци на словото наше!
Езика и вярата спасихте!
Любов към отечеството ни дарихте!

Йоана Димитрова, 6.г. клас

Есента е тук

Сава Юлиев - фотограф, 6.г клас

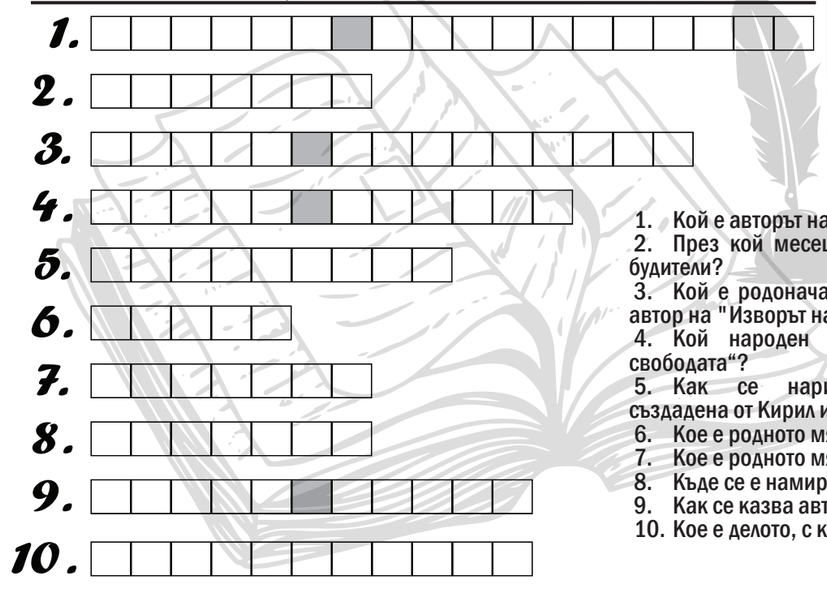

1. Кой е авторът на "История славянобългарска"?
2. През кой месец се чества празникът на народните будители?
3. Кой е родоначалникът на новобългарската поезия и автор на "Изворът на Белоногата"?
4. Кой народен будител е наричан „Апостола на свободата“?
5. Как се нарича старобългарската писменост, създадена от Кирил и Методий?
6. Кое е родното място на Иван Вазов?
7. Кое е родното място на Христо Ботев?
8. Къде се е намирало първото класно училище?
9. Как се казва авторът на "Рибния буквар"?
10. Кое е делото, с което будителите пробуждат народа?

Виктория Йорданова, 12. а клас
Весела Трифонова, 12. а клас

Сила, дух и приятелство

Спортуването е нещо много важно за всеки човек. То ни помага да сме здрави, енергични и да се чувстваме добре. Когато тренираме, не укрепваме само тялото си, а и характера си.

Когато започнем да се занимаваме със спорт, бързо разбираме, че за да има резултат, трябва постоянство. Не винаги ни се тренира, понякога сме изморени и претоварени, но точно тогава се учим на дисциплина. Малко по малко ставаме по-упорити и не се отказваме лесно.

В нашето училище имаме чудесната възможност да тренираме различни спортове – футбол, баскетбол, волейбол, лека атлетика и бойни

изкуства. Всеки може да избере това, което му харесва най-много. Тренировките ни помагат да сме активни, да се чувстваме добре и да създаваме нови приятелства.

Спортът ни учи и на отговорност. Трябва да се подготвяме за тренировки, да спазваме режим, да уважаваме треньора и съотборниците си. В отборните спортове се научаваме да работим заедно и да си помагаме.

Освен това, спортът ни прави по-уверени. Когато постигнем цел или спечелим състезание, чувството е страхотно! А дори когато загубим, се учим да не се предаваме и да продължаваме напред.

Затова спортуването е нещо, което си струва. То ни прави по-силни, по-дисциплинирани и по-добри хора.

Мартин Янков, 6. б клас

Колко крачки правим на ден?

В ерата на технологиите и удобните столове, често не знаем колко крачки изминаваме всъщност. За щастие, смарт часовниците са тук, за да ни шпионират... а и да ни мотивират! Те броят всяка стъпка – от сутрешното бързане за училище до вечерната разходка до хладилника.

Броят крачки е важен показател за здравето. Минимумът, за да избегнем заседналия начин на живот, е около 5000 крачки на ден. Ако искаме да дадем тласък на сърцето си и да намалим риска от сърдечно-съдови заболявания – целта е 7500 крачки. А за истински здравословни бонуси – около 8000 крачки дневно правят чудеса за тялото и ума!

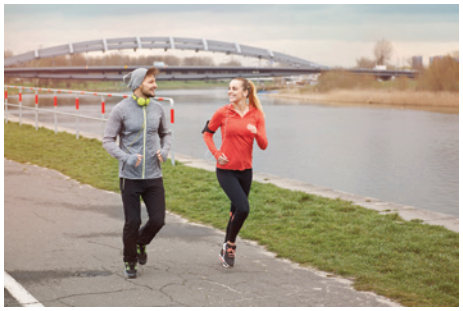

Движението е важно, защото не само укрепва сърцето и намалява риска от хронични болести, но и прави чудеса за настроението ни. То повишава серотонина – хормонът на щастието – и ни кара да се чувстваме като супергерои... поне понякога.

И все пак, отговорът на въпроса „Колко крачки правим на ден?“ е... зависи! Всеки човек е различен, а крачките са като снежинките – никога не са еднакви.

Андриян Хинков, 6. в клас

Животински рекорди

Знаете ли, че животинският свят е пълен с истински шампиони? От най-бързите спринтьори до най-големите обитатели на Земята – природата е създала рекордьори, които впечатляват с възможностите си! Ето 10 от най-впечатляващите постижения:

1. Най-големият гигант

Синият кит е най-голямото животно, което някога е съществувало – по-дълъг от три училищни автобуса!

2. Непобедимият въздушен ас

Соколът скитник е най-бързата птица (и животно!) в света, достигащ над 300 км/ч при пикиране.

3. Спринтьорът на сушата

Гепардът е най-бързото сухоземно животно – развива 100–120 км/ч за секунди!

4. Най-високият модел

Жирафът е най-високото сухоземно животно. С дългия си врат достига височина до 5,5 метра!

5. Невероятната сила

Акарът е най-силното животно спрямо собственото си тегло – може да повдигне 1180 пъти теглото си! Това е като човек да вдигне малка кола!

6. Гигантското око

Гигантският калмар има най-голямото око в животинския свят – по-голямо от футболна топка!

7. Пътешественикът

Пеперудата Монарх извършва една от най-дългите миграции на насекоми, пътувайки хиляди километри!

8. Шампионът по размах на крилете

Странстващият албатрос има най-големия размах на крилете сред птиците – до 3,7 метра!

9. Вековният бозайник

Гренландският кит е най-дълголетният бозайник – някои екземпляри живеят над 200 години!

10. Най-шумният съсед

Маймуната ревач е най-шумното сухоземно животно. Нейният рев може да се чуе на разстояние до 5 километра!

Природата е пълна с невероятни създания – и тези животински шампиони са само част от вълшебния свят!

Сава Юлиев - фотограф, 6.г клас

Направи си сам: Есенни рисунки с листа

Какво ще ви трябва:

1. Листа: Съберете сухи листа с различни форми и размери – кестен, дъб, липа - кръгли и продълговати. Колкото по-интересни са, толкова по-добре!

2. Бяла хартия (или картон, ако искате по-здрава основа).
3. Темперни или акрилни бои (Есенни цветове като червено, жълто, оранжево и кафяво са идеални!).
4. Четка или гъбичка.

Стъпки за магически отпечатъци:

1. Подгответе листата: Уверете се, че вашите листа са сухи и чисти. Ако са влажни, ще размажат боята.
2. Боядисайте: Обърнете листото с жилките нагоре. С помощта на четката или гъбичката, нанесете плътен слой боя върху цялата повърхност на листото. Не се страхувайте да смесвате цветове! Съвет: Опитайте да нанесете жълто в средата и червено по ръбовете за градиентен ефект!
3. Направете отпечатък: Внимателно обърнете боядисаното листо и го поставете върху бялата хартия.
4. Натиснете: Леко притиснете с ръка цялото листо, за да се прехвърли боята.

Внимавайте да не го разместите, за да не се размаже отпечатъкът.

5. Разкрийте магията: Внимателно повдигнете листото. Вече имате перфектен есенен отпечатък, който показва всички красиви жилки!
6. Повторете: Направете още отпечатъци с други листа и цветове, за да създадете цял есенен пейзаж! Може да ги насложите един върху друг или да ги подредите като венец.

Когато картината изсъхне, имате красив есенен шедьовър! Може да го подарите или да украсите стаята си. Приятно творчество!

Корнелиа Томасзевич, 11.б клас
Пламена Петкова, 10.а клас